

ка човѣческа мисаль, той и самъ не е човѣкъ. Да кажа на кратко, който са завзема да защищава турската »нѣжностъ« или фанариотското »каноническо право«, той трѣба да е звѣръ, той трѣба да нѣма ни душа, ни сжрце, той трѣба да нѣма въ себѣ си нищо човѣческо. Фанариотската камилавка и турската тояга сж убиде бжлгарскиятъ народъ до толкова, щото той е изгубилъ своето човѣческо лице и заприличалъ е на машина, която оре и копае само да насити другито. Но да оставиме това и да поглѣдаме на нашето нещастно отечество отъ Равно-буче. Отъ това мѣсто са види тракийското поле, види са Бургасъ и Карнабатъ, види са и Черно море. Лудата-Камчия, която извира при село Раково близо до Котелъ, са извива, като жмя, и блѣсти отъ сжлнечните лучи, като елмазь. Планините и бжрдата, които са намиратъ на востокъ отъ това мѣсто, сж покрити съ букови гори. На югъ отъ това мѣсто са види една висока планина, която са нарича Стидово. Като са обжрнешъ камъ западъ, то щешъ да видишъ планината чакъ до Демиръ-капия (бжлгарете я наричагъ Вратликъ); а тая планина е сжставена отъ множество вжрхове, бжрда и сипен, и за това отъ далечъ изглѣда като едниъ купъ отъ облаци, натрупани единъ на други. Като са обжрнешъ камъ сѣверъ, то щешъ да видишъ Османъ-пазарджикийскиятъ округъ; който е една малка равнина; а по тая равнина сж распжрснати множество турски и бжлгарски села. Пжрвото село, което са види най-добре, е Тича или Читакъ.

Отъ Равно-буче станахме, слѣзохме близо до Сли-